

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Meditationes & Precationes ad septe[m] vltima Christi Iesu in cruce
morientiis verba. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

MEDITATIO.

Quid te abiectius Dñe Iesu, vermis potius quàm homo? Qui nudus & verberibus laceratus in medio latronum cruci ignominiose ferreis clavis affigi, sanctissimòsque artus tuos valide distendi spontaneus tolerasti: peccata nostra perferens in corpore tuo. Facies illa tua sacratissima, quam angeli aspiciere desiderant, quæ fuerat intransfiguratione rutilans vt sol, modo denigrata est, alapis & liuore saucia: sputo, puluere, lachrymis, ac sanguine conspersa. Ibi eras tu Domine comitatus discipulis, quos elegeras: hic ab illis derelictus. Ibi fuisti in medio duorum illustrium virorum collocatus, Mose & Elia: hic inter duos latrones constitutus. Ibi exultans gloria: hic repletus ignominia. Ibi eras amictu fulgente & candicante ornatu: hic vestimentis tuis nudatus & spoliatus. Ibi audisti suauissimam patris vocem, te filium dilectum vocantem: hic audis impropria, & perditorum hominum cateruam te blasphemantem. Presta quaeso bone Iesu, vt mortem tuam in mente habeam: ac lubens tua sequar vestigia. Me quoque fac dulcissime Iesu, in suauissimos istos tuos, dispassis in cruce manibus, amplexus feliciter aspirare: vt in te vno, tibiq; vni vna, imò amoru tuo immoriar: ne quæ fiat, vt abs te vnquam diuellar. Amen.

MEDITATIONES ET PRECATIONES. AD SEPTEM VLTIMA
Christi Iesu in cruce morientis Verba.

VERBUM I.

Erat autem hora tertia, & crucifixerunt Iesum. Et cum eo crucifigant duos latrones: vnum à dextris, & alium à sinistris eius. Et impleta est Scriptura quæ dicit: Et cum iniquis reputatus est. Et
præter-

1. Pet. 2.

Matt. 17.

Luc. 9.

prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua. Iesus autem dicebat: PATER, DIMITTE ILLIS: NON ENIM SCIUNT QUID FACIUNT. Mar. 15. Lucæ 23.

MEDITATIO.

CAPVT
XIII.

Ascēdisti Dñe Iesu palmam: quia illud crucis tuæ lignū protendebat triumphū de principatibus & potestatibus, & nequitiis spiritualib. victoriam. Tu ipse patibuli tui bamlus, habebas ligno quod tuleras: euectionis & passionis anxietates sustinēs & labores. Clavis sacros pedes terebrantibus, fossisque manibus, de vulnerū anxietate nō loqueris: de spinis sacrū caput pūgentibus nō quereris: sed sacerdotalis auctoritatis privilegiū in mediū proferens Mediator inter nos & patrē, oras pro his qui ad dolorem vulnerum tuorū opprobria addiderunt: & pro inimicis impetras veniam. Supplicas & obsecras, ut hac eis iniquitas dimittatur: & a morte tua habeantur innoxij ipsi qui sanguinem tuum super se, & super filios suos manere precantur. Mira res. Tu clamas, IGNOSCE: Iudæi, CRUCIFIGE. Quomodo potabis Domine desiderantes te torrente voluptatis tuæ: qui sic perfundis crucifigentes te oleo misericordie tuæ? Ioan. 15. Maiorem charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis: tu maiorem habuisti Domine, ponens eam etiam pro inimicis. Rom. 5. Cū enim adhuc inimici essemus, per mortem tuam & tibi recōciliati sumus & patri. Vix pro iusto quis moritur, tu pro impiis passus es: moriens propter delicta nostra: qui venisti iustificare gratis peccatores: seruos facere fratres: captiuos cohæredes: exules reges. Nec sanè aliud aliquid patientiam hanc & humilitatem æquè illustrat, quam quod tradidisti in mortem animā tuam, et peccata multorum tulisti: etiam pro transgressoribus orans, ut non periret. Esa. 53.

PRECATIO

PRECATIO.

Math. 9.

1. Tim. 1.

PRecor te clementissime Iesu, ut qui pro inimicis tuis ex maximo Charitatis affectu, dignatus es orare: pro me quoque miserrimo peccatore patrem tuum rogare digneris, ut omnia peccata mea indulgeat, & a penis quas pro his merui, clementer absoluat. Da bona & firmam fiduciam de tua pietate concipere: ac fideli mēte sepe cogitare, quia pro peccatoribus saluandis venisti in hunc mundum: & pro impiis voluisti pati & mori. Proficiat ergo salutē anime meae tua sanctissima Precatio, in cruce pro inimicis effusa: & peccatorum meorum mihi per eam spem venia concede: ut quod meritis meis assequi non valeo, hoc tua sanctissima intercessione efficaciter obtineam. Expande quaeſo latissime ramos brachiorum tuorum super me: ut non metuat nec desperet inops & dolens anima mea: & suscipe me miserum peccatorem, nil de propriis actibus, sed de tua miseratione confidentem. Amen.

VERBUM II.

Alter de his qui pendebant latronibus, dicebat ad Iesum: Domine memento mei, dum veneris in regnum tuū. Et dixit illi Iesus: AMEN DICO TIBI, HODIE MECVM ERIS IN PARADISO. LUCÆ 23.

MEDITATIO.

Vix Domine Iesu, primum hoc Verbum, PATER IGNOSCE ILLIS, expleueras, & ecce iam fructum afferebat: et quasi inter serentis manus vinificiū illud semē ante maturuit, quam germinare visum fuit in terra. Latronum enim alter à dextris pendens auido corde Verbum tuum excipiens, statim non tantum indulgentiam meruit, sed tuus Christie familiaris effectus, praemissus est in paradisum: & factus est particeps regni, per confessionem factus collega martyrii. Plus ergo impetrauit

petrauit, quàm orauit. Domine, inquit, memento mei. Non audeo maiora petere. Peccator sum, indignus plane misericordia tua: tantùm memento mei, cùm veneris in regnum tuum. Et tu misericors & miserator Domine, mox exaudisti de cruce compunctum corde, dicens: Hodie mecùm eris in paradiso. Memoria memor ero tui, P^{sal.} 138. & benedicam tibi: in memoria eterna eris, & ab auditu malo non timebis. Et ne unquam memoria excidas, mecùm eris: & super te oculi mei. Mecùm eris, à timore liber. gaudiis redundās in pace & securitate sempiterna. Tu eris Exemplũ & speculũ Misericordie meae, in quo oēs peccatis grauari videbũt, quòd maior est Misericordia mea, quàm humana peruersitas: quia nolo mortẽ peccatoris, sed vt conuertatur et uiuat. Ex te discet, quòd paruis & magnis, paucis ac plurimis noxis, ex aquo ignoscã: quia Miserationes meae super omnia opera mea. P^{sal.} 144.

PRECATIO.

TRibularer valde propter peccata mea plurima, si nescirem misericordias tuas Domine: si Exempla penitentium à te benignissimè receptorũ non audissem. Tu per temetipsum dixisti: Sic Deus dilexit mundum, Ioan. 3. vt filium suum unigenitum daret: vt omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat uitã eternam. Et iterum: Non veni vocare iustos, sed peccatores. Tu Petrũ post fraudam negationem amarè stentem, in gratiam deuuo recepisti: Tu Magdalena ad pedes tuos pronoluta peccata misericorditer remisisti. Tu variis languoribus comprehensõs, ope Misericordie tue sanasti: & grauioribus peccatis inuolutos, largiori pietatis munere liberaisti. O P^{sal.} 148. benignissime Iesu, misericordia mea & refugium meum & liberator meus: ne pratercas animam hanc meam, quam ipse finxisti: dignerisq; oculos misericordie tue in me miserrimum peccatorem deflectere, quibus latronem in cruce respexisti. Memento verbi tui sancti, quod la- P^{sal.} 118.

troni dixisti, in quo & mihi spem dedisti: Dic anima mea Saluator vite mea, cum appropinquauerit tempus resolutionis mee: Hodie mecum eris in paradiso. Memento mei in Regno tuo: & cum defecerit virtus mea, Domine ne derelinquas me. Amen.

Psal. 70.

VERBUM III.

Stabat autem iuxta crucem Iesu mater eius. Cum vidisset ergo Iesus matrem, & discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suae: MULIER, ECCE FILIVS TVVS. Deinde dicit discipulo: ECCE MATER TVA. Ioan. 19.

MEDITATIO.

Fugientibus, Domine Iesu, Apostolis, ante crucem stabat mater tua, & piis spectabat oculis tua filij sui vulnera: pro qua tu sollicitus, in summis licet doloribus, humanissime eam compellas, dicens: Mulier, ecce filius tuus: & ad discipulum, Ecce mater tua. Sic decebat, ut mater sancta & virgo illibata fideli ministro non careret: ne velut derelicta, & inter Iudaeos videretur extranea, quae ilico tua dulcissima praesentia erat orbanda.

PREGATIO.

Pissime Iesu, intue me illis Pietatis tuae oculis, quibus matrem & discipulum sub cruce stantes respexisti: quando alteram alteri commendasti. Visita me obsecro in salutari tuo: ut Crucis tuae trunco adhaeream, nec a te fidei oculos dimoveam. Mihi enim omnino adherere tibi bonum est, o caput gloriosum & benedictum in secula. Sequar te quocumque volueris: nec auellar a te. Tu dolores meos portas, & pro me doles: tu primus transis per angustum passionis foramen, ut latum praebes sequentibus membris ingressum. Tibi subiecta sit anima mea: abs te enim salutare meum. Nam & tu Deus meus, &

Psal. 61.

saluta

salutaris meus: susceptor meus, non mouebor amplius. In
salutare meum & gloria mea: Deus auxilij mei, &
spes mea in te Iesu Deo meo est.

VERBYM IIIII.

Et circa horam nonam clamauit Iesus voce magna,
dicens: ELI, ELI, LAMMASABACTANI? hoc est,
DEVS MEVS, DEVS MEVS, VT QUID DERELI-
QVISTI ME? Matth. 27.

MEDITATIO.

Considero nunc opera tua Domine Iesu, & admi-
ror te cruci inter damnatos affixum, iam nec tri-
stem nec pauidum, sed suppliciorum victorem, eleuatis
manibus triumphantem de Amelech, & quasi sanctifi-
cantem de excelso plebem: & eleuatum in sublimi, & Exod. 17.
quasi calo proximum, superioribus inferentem consum-
mati agonis vexillum, & inferioribus erexisse scalam in
Patris occursum. Ibi dolorum & conuiciorum imme-
mor, exponis quare derelictus fueris: indicans anxietates
illius querimonia, verba esse derelictorum tuorum, quorum
personam assumpseras, & reconciliationis causam age-
bas. In qua pro seruis seruilem non dedignaris accipere
personam: & in tantum infirmis compateris, vt nec cru-
cifigi, nec mori, dum illi viuant, & te patrocinate non
pereant, nec erubescas nec formides: altitudinem tuam
derelinquens, ad tempus gloria tua maiestatem euacuans,
vt redeant dispersi, & respirent derelicti.

PRECATIO.

Domine Iesu Christe, ad te pientissimum Pastorem 1. Pet. 2.
animarum nostrarum plena fiducia confugio, ne
tu finas me derelictum vlla tentatione superari. Qui
grandi compassionis affectu innumeris te immeristi do-
loribus & pœnis, vt ab eis me liberares: & cum infirmo
d infirma-

infirmaris, cum peccante contristaris, cum vim patienti conquereris: & pro infirmis tuis clamans deprecaris. Obsecro te summe & venerande. Pater Domini mei Iesu Christi, respice ad orationem filij tui dilecti: & suscipe Satisfactionem eius pro me. Angustia mihi sunt undaque: ne derelinquas me Domine, nec longè subtrahas auxilium tuam à me. Amen.

Psal. 21.

VERBUM V.

Postea sciēs Iesus, quia omnia iā cōsummata sunt, vt consummaretur Scriptura, dicit: SITIO. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi ergo spongiam plenam aceto hysopo circumponentes, obtulerunt ori eius. Ioan. 19.

MEDITATIO.

AD locum deductus supplicij Domine Iesu, myrrha potaris & felle. Ac in cruce iam sublatu, atque opprobriis saturatus, cum aruisset tanquam testa virtus tua, o fons aqua viva, nostra salutis desiderio sitibundus, veluti pauper & mendicus, potum postulasti dicens: Sitio. At huic exigua petitioni qui succurreret, defuit: vt saltem calicem aquae frigida, tibi aquarum omnium conditori porrigeret. Nequaquam enim impij illi tui sunt miseri: sed ad explendum malitiosi pectoris sui virus, protinus spongiam aceto implenerunt, & dulci ori tuo poculum amarissimum ministrarunt. Et impleta est scriptura in te, dicens: Dederunt in escam meam fel: & in siti mea potauerunt me aceto.

Psal. 21.

Psal. 68.

PRECATIO.

OFons aquarum viventium Domine Iesu: tu pro me pendebas in cruce infirmus, & infirmorū tibi solatia omnino defuerunt. Pro lecto duram crucem, pro cernicali spineam coronam, pro dapibus fel & acetum accepisti. Et cum vehementer sitires, non erat qui tibi
urceam

ortem aqua exhiberet. Fac me iam nihil amplius in
hoc mundo scire, nisi te: quoniam apud te est fons vitæ.
Tu dixisti: Si quis sitit, veniat ad me & bibat. Sitiuit
anima mea ad te Deum, inter: viuum: quādo veniam
& apparebo ante faciem tuā? Pota me Domine de tor-
tente gratia & voluptatis tue. Amen.

Pfal. 55.
Ioan. 7.
Pfal. 42.

VERBUM VI.

Cum ergo accepisset Iesus acetum, dixit: CONSUM-
MATVM EST. Ioan. 19.

MEDITATIO.

Iam Domine Iesu, voluntatem patris perfecisti: opus Ioan. 17.
consummasti, quod dedit tibi ut faceres. Triginta tri-
bus annis in terra peregrinatus es, & cum hominibus
conuersatus: in itinere frequenter fatigatus, ab aduersa-
riis grauiter calumniatus, à discipulo traditus, ab ami-
cis derelictus, ab hostibus captus, à militibus flagella-
tus, à iudicibus condemnatus, à pontificibus illusus, de-
nique innocens in cruce clavis confixus es. Ibi adimplens Heb. 9.
omnia quæ scripta erant de te, morte tandem consum-
matus, factus es omnibus obtemperantibus tibi causa sal-
utis aeternæ.

PRECATIO.

Bone Iesu, qui in principio omnia cum patre crea- Genes. 1.
sti, & nunc cooperante eodem patre, in Spiritu
sancto, cuncta recreasti in calo & in terra: qui hominem
de terra limo sexto die conditum, sexto nunc die sangui-
netuo redemisti, ac opus humana Redēptionis consum-
masti: Perge in me, quæ desunt mihi adimplere, & quod
cepisti consummare: ut adueniente vita mea termino,
accursu consummato, eductus ex hoc carnis ergastulo
apprehendam, te inuante & largiente, Vitam aeternam.
Amen.

d a

VER-

Et clamans Iesus voce magna, ait: PATER, IN MANUS TVAS COMMENDO SPIRITUM MEVM. Et hæc dicens expiravit. Luca 23.

MEDITATIO.

Quam dulce spectaculum Domine Iesu, in cruce moriens exhibuisti. Caput habuisti inclinatum ad nos osculandum: brachia extensa ad amplexandum: manus perforatas ad largiendum: & totum denique corpus expositum ad nos liberandum: atque ita demum spiritum tuum in manus Patris commendaſti, & expiraſti. At verò mortem nostram moriendo destruxiſti: & vitam resurgendo reparaſti. Gustaſti mortem pro filiis hominum, ut qui in Adam moriebamur, in te viuificaremur, Ideoque & lati nos cæcā abimus, Ubi eſt Mors victoria tua? Ubi eſt Mors stimulus tuus? Deo gratias, qui dedit nobis victoriam per Dominum nostrum Iesum Christum.

Heb. 2.
1. Cor. 15.

PRECATIO.

Benignissime Iesu, Vita viventium, spes morientium, Salus omnium in te sperantium: ante cuius conspectum Mors fugit: ad cuius vocem mortui reniſcunt: qui pro me indigno famulo tuo dignatus es hanc vilissimam pati doloris formulam, ac spiritum tuum Patri tuo orans commendaſti & tradidiſti. Da mihi gratiam tuam, ut exitum illum tuum erga me amorem, & mortem amarissimam sine intermissione in corde meo geram: & appropinquante vite mee sine, in luce miserationum tuarum respirem. Adesto mihi morienti, succurre agonizanti, occurre te desideranti, consolare gementem, robora trementem, refoue deficientem, suscipe expirantem. Ultimum verbum tuum in cruce, sit ultimum verbum

verbum meum in hac luce : & cum amplius loqui non
possum, tu clementer exaudi desiderium meum. Pater, ^{Psal. 30.}
in manus tuas commendo spiritum meum: redemisti me
Domine Deus veritatis. Amen.

Confessio hominis peccatoris gementis & dolentis,
seque causam Passionis & mortis fuisse Christi,
Dñi sui fatentis, ad Deū Patrē misericordiarum.

O Creator & Domine cali & terra, maris & omnis **CAPVT**
creatura, sancte, fortis, iuste & recte, miserator **XV.**
& misericors Deus. Ego indignus, miser & infelix pec-
cator confiteor me esse vilissimum & nefandissimū pec-
catorum omnium: & tam enormiter offendisse oculos ^{Luc. 15.}
Maieſtatis tue, ut nō sim dignus vocari filius tuus, imō
ne infimus quidem seruus tuus: indignus omnino, ut ter-
ra sustineat calcaneum pedum meorum. Qui non vno
sed innumeris peccatis te offendi: quibus etiam unigeni-
tum filium tuum, Dominum & Creatorem meum ma-
nibus tradidi nocentium, & crucis subire coēgi tormen-
tum: quem denuo, & saepe nimium insuper prolapsus, ^{Heb. 5. 10.}
veluti conculcavi, & sanguinē testamenti pollutū duxi,
in quo sanctificatus sum, & spiritui gratia contumeliam
feci. Verū piissime Pater, quia pater misericordiarum ^{2. Cor. 1.}
es, & Deus totius consolationis: cui propriū est misereri ^{Ezech. 18.}
semper & parcere: qui non vis mortem peccatoris: de
tua Misericordia summē confidens, peto indulgentiā &
remissionem omnium peccatorum meorum, quibus vn-
quam Bonitatem tuā offendi. Deus propitius esto mihi ^{Luc. 18.}
peccatori. Non intres in iudicium cum seruo tuo: quia ^{Psal. 142.}
non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Fac ^{Psal. 85.}
mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, &
confundantur, quoniam tu Domine adiuuisti me, &
consolatus es me. Amen.